

Élet az élet után

2009 szeptember 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Korszellemfricskázás tekintetében mindenféleképpen a XX. század legjelent?sebb tudósai között kell számon tartanunk Dr. Raymond Moody professzort, aki egész életét az úgynevezett "halál közeli élmények" (NDE) tanulmányozására tette fel.

Harmincöt évnyi kutatással, több ezer egyedi eset elemzésével, valamint egy szenzációs sikerkönyvvel végérvényesen porba döngölte a dilettáns doktortársadalom materialista, túlvilágot tagadó tévképzeteit. A kiváló professzor "Élet az élet után" címmel kiadott írásában imigyen fogalmaz maradi kollégáival kapcsolatban: "Bosszant, hogy mindig a tudományt helyezik el?térbe, mintha ez lenne az Igazsághoz vezet? egyetlen út. Társadalmunkban a tudománynak hódolunk, és benne keressük a választ mindenre, ám a spirituális élet mélyen gyökerez? alapkérdéseit nem lehet a tudomány eszközeivel kutatni." A tisztalelk? tudós egyik kedvenc idézete pedig így hangzik: "A tiszta logikai gondolkodás nem hoz számunkra semmiféle tudást az empirikus világgal kapcsolatban. A valóságról való minden tudás a tapasztalattal kezd?dik és azzal is végz?dik." Dehát mit is tapasztalt Moody professzor hosszú munkássága során a halállal kapcsolatban?

A világhír? orvos szerint csak az USA-ban 13 millió (!) ember élt már meg testen túli tapasztalatokat, s minden harmadik (!) halálból visszahozott, újraélesztett beteg képes beszámolni az "odaát" eltöltött rövidke id? történéseir?l, melyek meglep? hasonlóságokat mutatnak. A többi megmentett páciens valószín?leg még nem volt teljesen halott, ezért nem látta a létezés halhatatlan csodáját. Dr. Moody analizálandó alanyai a vészes vég bekövetkeztének pillanatában elkezdtek kiemelkedni hús-vér testük függ?ségéb?l, hogyaztán pár méter magasságból meglássák mozdulatlan holttestüket... ekkor vált egyértelm?vé számukra haláluk megtörténte. Mindannyian határtalan örömöt és felfoghatatlan boldogságot kezdtek el érezni ebben a pillanatban, óriási megkönnyebbülés ugyanis a matériához kötött életmód rabláncának lerázása minden ember számára. Földi világunk dimenziójából aztán az ideiglenes halottak egy fényl?, ragyogó folyosóra kerültek, ahol szembetalálkoztak elhunyt szeretteikkel, h?n imádott hozzátartozóikkal. A viszontlátás mámoros momentumait többnyire egy hang szakítja félbe, nemegyszer a forrás (egy fényl?, szeretetet árasztó lény) is megjelenik, s magához invitálja a friss érkez?t. Negatív motívum általában csakis ekkor éri az ideiglenes túlvilági kalandort, lévén végig kell néznie bevégzettnek hitt élete fura filmjét, s minden fájdalmat át kell élnie, amit embertársainak okozott testbezárt leledzése folyamán. Általában ezután közli a káprázatos fénygömb képében megjelen? entitás (Isten?), hogy a halottnak feladata van még elhagyott testében, így hát vissza kell térnie a hús-vér keretek közé. Ritka esetben a páciens megkapja a választás lehet?ségét: visszatér, avagy inkább marad a szent szférában? Ha a spirituális élmény alanya a retúr lehet?sége mellett teszi le voksát, akkor az újraélesztés metódusa sikerrel végz?dik, Moody professzor notesza pedig újabb érdekes élményeket megörökít? mondatok tömkelegével lesz gazdagabb.

A kiváló tudós, Dr. Raymond Moody professzor

Az eredmények láttán feler?södött azonban a csontmaterialista csinnadratta. A "modernista", "felvilágosult", spiritualitáson kacagó professzorok természetesen nem hagyták annyiban a kutatási eredményeket, inkább ellentámadásba lendültek. Utolsó agyi elektromos kisülésnek, áltudománynak, kuruzslásnak min?sítettek - szokásukhoz híven - mindent, vitára pedig még véletlenül sem vállalkoztak. Forradalmi felfedezéseknél általában így szokott ez menni. Moody professzor ekkor taktikát változtatott, s a legcsodálatosabb esetekre kezdett el összpontosítani, melyekre nincs racionális retorikai "megaszondás" az ellentábor részér?l. A vak páciensek halál közeli élményeire fókuszálta figyelmét! Kiderült, hogy a száz százalékos látáskárosultak részletes szoba, táj és környezetleírást adtak az odaátról történ? visszatérésük után, egyes újjászületettek pedig olyan dolgokat tudtak meg múltjukról, amit addig senki sem osztott meg velük (örökbefogadott mivolt, másik valódi apa). Olyan eset is megesett, hogy a négy-öt szobával arrébb történteket a feléledt beteg hozta a kórház tudomására. Erre már nem érkezett válasz agyagbasüppedették részér?l, bár egyes áltényeket er?ltet? tudósok próbálkoztak... közülük egy bizonyos Dr. Michael Sabom kardiológusprofesszor pálfordulása példaérték? esemény. Mi is történik akkor, amikor a tudományt végtelenségig istenít? materialista belátja addigi leegyszer?sít? világszemléletének összeomlását?

A tényekben tamáskodó szkeptikusok leghíresebbje tehát Michael Sabom kardiológus professzor volt. Egy igazi ateista, materialista tudóst tisztelhetünk a személyében, aki minden emberi érzelmet, reakciót, ingert mindössze kémiai folyamatnak próbált meg beállítani. Annyiban azonban eltért elvtársaitól, hogy hajlandónak bizonyult utánajárni bizonyos Moody doktor által lejegyzett eseményeknek. Kutatást kezdett szívinfarktuson átesett betegei körében, s döbbenten tapasztalta, hogy mennyien beszélnek természetfeletti élményekr?l, csodás testen kívüli utazásokról. A materialista megmondóember több évnyi kutatás után végül feladta addigi tévelyg? világszemléletét, s belátta hibáját. ? lett Dr. Moody els?számú tisztel?je.

Dr. Michael Sabom professzor: Saulusból Paulus lett

Egyszer mindannyiunknak el kell hagynunk ideiglenes testünket, hisz a test csak a lélek ruházata, mely elkopik, szétrongyolódik, kettémálik egy id? után. Ilyenkor az anyagtól független "én" nadrág és póló nélkül bolyong a világban addig, amíg új öltözéket nem talál magának. Nem kell félnünk azonban ett?l a meztelenkedést?l, mert bizony létezik élet az élet után...

Tor Salqvist
http://torsalqvist.freeblog.hu/

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló